

Arrest

nr. 66 270 van 6 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat L. RENTMEESTERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Rom uit Prizren (Kosovo). U verklaart het staatsburgerschap van Kosovo te bezitten. U woonde steeds in Prizren.

Uw dochter B.(...) V.(...) (O.V. X // X) is ziek. In Kosovo ging ze naar de dokter, maar dat was heel duur. Ze werd in Kosovo correct onderzocht, maar dat waren gewone dokters en geen specialisten zoals in België. De medische problemen van uw dochter V.(...) zijn één van de elementen voor jullie asielaanvraag in België.

U en uw familie werden in Kosovo niet gerust gelaten. Jullie konden niet buitenkomen. Jullie werden uitgescholden en de Albanezen gooiden met stenen naar jullie. Daarnaast waren er nog een aantal specifieke incidenten in de voorbije jaren.

Uw kleinzoon, die een bril droeg, werd in het zesde leerjaar uitgelachen en geslagen door Albanezen. Ze sloegen hem onderweg naar school. Hij liep daarbij een bloedneus op. Hij ging na het zesde leerjaar niet meer naar school.

In 2006 ging u naar de markt Malishevë om kleren te verkopen. Een Albanees wou niet betalen en hij begon u uit te schelden. Hij begon u te slaan en gaf u een messteek onder het linkeroog en in uw rug. U werd met de ziekenwagen naar het ziekenhuis gebracht. U was 24 uur bewusteloos. U bleef 2 uur op de spoeddienst van Malishevë, dan brachten ze u met een ambulance naar een ziekenhuis in Prizren. U moest 15 dagen in het ziekenhuis blijven. Jullie dienden geen klacht in bij de politie. De politie is naar het ziekenhuis gekomen. Ze hebben uw gegevens genoteerd en schreven op wat er gebeurd was. Ze zijn dan daarna niet meer teruggekomen. U kreeg geen PV van hetgeen genoteerd werd.

In de periode 2008-2009 zijn Albanezen bij u thuis binnengedrongen en hebben ze iets uit uw auto gestolen. Ze hebben uw dochter V.(...) proberen verkrachten, hetgeen niet is gelukt. Ze hebben haar kleren van haar lichaam gescheurd en haar tanden gebroken. Ze hebben ook met een aansteker haar wang verbrand. In diezelfde periode hebben Albanezen uw dochter R.(...) verkracht.

In juni 2009 kwam een vrachtwagen op u afgereden terwijl u de auto parkeerde. U denkt dat hij u wou vermoorden. De vrachtwagen reed tegen uw auto aan en pleegde vluchtmisdrijf. Uw auto was helemaal kapot. De politie kwam maar de aanwezige Albanezen logen en zegden dat niets gebeurd was. Er werd gezegd dat u als Roma daar niets te zoeken had, en ze stelden dat u moest weggaan. U viel bewusteloos. Een half uur later kwam u bij bewustzijn. De Albanezen stonden rond u en begonnen te lachen. De politie stelde dat er niets gebeurd was. Ze hebben niets genoteerd. U bent nergens anders klacht gaan indienen.

U verliet Prizren (Kosovo) op 9 december 2009 en u reisde met een vrachtwagen richting België. U kwam in België aan op 11 december 2009 in het gezelschap van uw partner B.(...) S.(...) (O.V. 6.544.951 // 09/19975B), in het gezelschap van uw kleinkind B.(...) O.(...) (O.V. 6.544.947 // 09/19338), en in het gezelschap van uw dochter : B.(...) V.(...) (O.V. 6.544.949 // 09/19977), en u diende op dezelfde dag een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.

U vreest bij terugkeer naar Kosovo te worden vermoord door de Albanezen.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een identiteitskaart van uzelf, een identiteitskaart van uw partner, een identiteitskaart van uw dochter, Roma-lidkaarten van uzelf, uw partner en uw dochter, een geboorteakte van uzelf, een geboorteakte van uw dochter, een huwelijksakte, en documenten in verband met de medische regularisatie die jullie hebben aangevraagd voor uw dochter V.(...) neer.

Uw dochter, R.(...) (G.(...), R.(...), O.V. 6.412.704 // CGVS 09/12271B), vroeg op 1 april 2009, samen met haar echtgenoot, asiel in België. De vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden hen op 6 december 2010 geweigerd door het CGVS. Op 9 maart 2011 werd de vluchtelingenstatus aan haar en haar echtgenoot toegekend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV).

Uw dochter, H.(...) (B.(...) H.(...), O.V. 6.412.716 // CGVS 09/12272B), vroeg eveneens samen met haar echtgenoot en kinderen op 1 april 2009 asiel in België. De vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden hen geweigerd door het CGVS op 6 december 2010 en door de RVV op 28 februari 2011.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. De reden daarvoor is dat geen geloof wordt gehecht aan de meeste van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten en dat u kan aanspraak maken op nationale bescherming. Daarenboven houden de door u ingeroepen medische redenen geen verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Voor wat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten betreft wordt allereerst vastgesteld dat u geen van deze gebeurtenissen staft met bewijsstukken. Het CGVS kan zich voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van deze feiten dus enkel baseren op uw verklaringen en op objectieve informatie.

Er dient te worden opgemerkt dat uit een vergelijking van uw verklaringen met de verklaringen van uw partner B.(...) S.(...) (O.V. 6.544.951 // 09/19975B) tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal enkele tegenstrijdigheden blijken die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnen.

Zo stelt u dat uw dochter V.(...) in 2008/2009 bij een poging tot verkrachting verbrand werd aan de wang, en haar kleren werden kapot gescheurd en haar tanden werden gebroken (CGVS, p. 10 en 11). Uw partner situeert deze feiten in 2006 (CGVS, p. 7). Als uw partner daarmee geconfronteerd werd,

stelde ze dat u gelijk kan hebben aangezien ze ongeschoold is en zelfs niet weet wanneer ze geboren is (CGVS, p. 7), hetgeen onvoldoende is om deze inconsistentie te weerleggen. Een lage scholing impliceert immers niet dat een persoon geen correct tijdsbesef heeft. De bewering dat zij niet weet wanneer ze geboren is wordt bovendien tegengesproken door de vaststelling dat zij eerder in het gehoor wel haar volledige en correcte geboortedatum opgeeft (CGVS, p. 2). Als dit incident werkelijk zou hebben plaats gehad kan niet worden aangenomen dat u en uw partner dit zo verschillend in de tijd zouden situeren. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan dit incident.

Ook stelt u dat u in 2006 op de markt Madisheva werd neergestoken waardoor u **24 uur bewusteloos** was en **door een ziekenwagen** werd opgehaald (CGVS, p. 7). Uw partner stelt daarentegen dat u een **half uur bewusteloos** was, en ze geeft aan dat jullie **direct naar huis zijn gereden met de bus** (CGVS, p. 8). Als uw partner daarmee geconfronteerd werd, stelde ze dat ze het vergeten is (CGVS, p. 8), hetgeen onvoldoende is om deze inconsistentie te weerleggen.

Betreffende hetzelfde incident stelt u dat u na die steekpartij **15 dagen in het ziekenhuis** hebt moeten blijven en dat uw partner u daar meermaals kwam bezoeken (CGVS, p. 7). Uw partner stelt daarentegen dat u **niet naar het ziekenhuis** moest maar enkel een uurtje verzorgd werd bij de dokter (CGVS, p. 8). Als uw partner daarmee geconfronteerd werd, stelde ze dat ze het vergeten is (CGVS, p. 9), hetgeen onvoldoende is om deze inconsistentie te weerleggen. Het gaat hier immers over gebeurtenissen die, moesten zij echt gebeurd zijn, niet zomaar vergeten worden.

De vastgestelde tegenstrijdigheden laten niet toe nog verder geloof te hechten aan de gebeurtenissen die volgens u zouden hebben plaats gevonden in 2006.

Verder stelt u dat u **in 2006 werd neergestoken** en dat u **juni 2009 werd aangereden** (CGVS, p. 6 en 10). Uw partner situeert daarentegen **de aanrijding 3 à 4 dagen na het moment dat u was neergestoken** (CGVS, p. 8). Als uw partner daarmee geconfronteerd werd, stelde ze dat ze dat vergeten is (CGVS, p. 9), hetgeen onvoldoende is om deze inconsistentie te weerleggen. Moest de aanrijding werkelijk hebben plaats gehad is het niet aannemelijk dat u deze in 2009, kort voor uw vertrek uit Kosovo, zou situeren en uw partner ze in 2006 zou situeren.

Er wordt geconcludeerd dat de steekpartij op de markt in 2006, de poging tot verkrachting van V.(...) en de aanrijding door een vrachtwagen niet aannemelijk gemaakt zijn. De vele tegenstrijdigheden tasten bovendien uw algemene geloofwaardigheid in die mate aan dat ook voor wat betreft andere elementen van uw asielrelaas twijfels inzake de geloofwaardigheid bestaan.

Hoe dan ook dient opgemerkt te worden dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U verklaart dat mensen van Roma origine in Kosovo geen hulp krijgen, waarbij u aangeeft daardoor ook bij geen enkele instantie bescherming te hebben gevraagd (CGVS, p. 12).

Wat de mogelijkheid betreft als Roma in Kosovo aanspraak te maken op nationale bescherming, dient nochtans gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR.

In het licht van deze informatie en gezien u zelf nooit problemen had met de autoriteiten (CGVS, p. 12) is het weinig aannemelijk dat u en uw familie geen of onvoldoende beroep kon/zou kunnen doen op de hulp van of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U geeft dan als verklaring voor het niet inroepen van de hulp van de autoriteiten dat u zich niet kon wenden tot de Kosovo Police of EULEX of KFOR of UNMIK omdat de Albanezen hadden aangegeven jullie huis in brand te zullen steken of jullie te vermoorden indien jullie dat wel zouden doen (CGVS, p. 12). Dit is geen afdoende verklaring voor uw nalaten om naar aanleiding van uw problemen bij de in Kosovo aanwezige autoriteiten klacht in te dienen. Het is immers net via deze organisaties dat u tegen de aanvallen van deze Albanezen bescherming had kunnen krijgen. Gezien uit de objectieve informatie blijkt dat er binnen de Romagemeenschap vertrouwen is in deze organisaties kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat u zou weten dat u bij zwaarwichtige en ingrijpende incidenten terecht zou kunnen bij de autoriteiten. Gevraagd waarom u de situatie niet hebt aangekaart bij verantwoordelijken van uw eigen gemeenschap stelt u dat er geen Roma-organisaties zijn en dat er zelfs niet eens twee of drie Roma's zijn in Kosovo (CGVS, p. 12). Dit is niet enkel strijdig met de objectieve landeninformatie, waaruit blijkt dat er in Prizren een grote Romagemeenschap is en dat er tal van Roma-organisaties actief zijn, maar wordt tegengesproken door bewijsstukken die u zelf heeft neergelegd. U legde namelijk zelf de lidkaarten neer waaruit blijkt dat uw echtgenote, uw dochter en uzelf lid bent van een Romapartij of -organisatie. Deze lidkaarten laten een inbedding in de lokale Romagemeenschap veronderstellen. Concluderend kan dan ook gesteld worden dat u de onmogelijkheid om bescherming te krijgen in Kosovo niet aannemelijk kan maken.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming maar dat het UNHCR in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

U geeft tenslotte aan tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dat de medische problemen van uw dochter V.(...) één van de redenen zijn voor jullie asielaanvraag in België (CGVS, p. 5 en 6). U legt in het kader hiervan een document voor waarin gesproken wordt over de medische problemen van uw dochter en over de medische regularisatie die jullie hiervoor hebben aangevraagd voor uw dochter V.(...). U geeft in verband met deze medische problemen zelf aan tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dat jullie regelmatig naar de dokters konden gaan in Kosovo als V.(...) ziek was, ook al was het duur, en u stelt dat V.(...) dan correct werd onderzocht door gewone dokters (die wel niet zoals in België specialist waren) (CGVS, p. 5 en 6). Er kan dan ook worden geconcludeerd dat u van de noodzakelijke medische zorg kon genieten in Kosovo voor uw dochter V.(...). Er dient hierover dan ook te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op het voorafgaande kan in uw hoofd geen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat in het kader van de asielaanvraag van uw partner B.(...) S.(...) (O.V. 6.544.951 // 09/19975B), in het kader van de asielaanvraag van uw kleinkind B.(...) O.(...) (O.V. 6.544.947 // 09/19338), en in het kader van de asielaanvraag van uw dochter B.(...) V.(...) (O.V. 6.544.949 // 09/19977) eveneens werd besloten door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de staatlozen tot een weigering van de vluchtelingenstatus en tot een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een identiteitskaart van uzelf, een identiteitskaart van uw partner, een identiteitskaart van uw dochter, een geboorteakte van uzelf, een geboorteakte van uw dochter, en een huwelijksakte) bevatten informatie met betrekking tot uw identiteit, en de identiteit van uw gezin, doch spreken zich niet uit over uw concrete problemen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoeker stelt dat de aangevoerde tegenstrijdigheden geen betrekking hebben op de voorvallen zelf doch slechts op de tijdsbepaling. Bovendien werd enkel de partner van verzoeker op het verschil in tijdsbepaling gewezen en niet verzoeker zelf, noch werd zijn kleinzoon gevraagd naar het tijdstip van de gebeurtenissen. De partner van verzoeker beschreef hoogstwaarschijnlijk het verloop van de aanrijding en niet van de steekpartij, gezien haar verklaringen dan wel helemaal overeenkomen met die van verzoeker. Dit is echter onvoldoende nagegaan door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Voorts zijn de beschrijvingen van de ergste gebeurtenissen in de verschillende verklaringen quasi identiek. Daarnaast blijkt uit een rapport van Amnesty International van september 2010 dat er allerm minst garantie is op bescherming van Roma bij een gedwongen terugkeer naar hun land van herkomst Kosovo. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij herneemt daarbij integraal het eerste middel.

2.2.1.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. De bestreden beslissing is gebaseerd op het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan de ingeroepen vervolgingsfeiten en het feit dat verzoeker aanspraak kan maken op nationale bescherming. Verzoeker levert geen enkel begin van bewijs om zijn asielrelaas te staven en bovendien zijn er tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van verzoeker en die van zijn partner. Zo situeert verzoeker de poging tot verkrachting van zijn dochter V. in 2008-2009 terwijl zijn partner deze gebeurtenis in 2006 situeert. Verzoeker stelt dat hij in 2006 neergestoken werd en in juni 2009 aangereden werd, doch zijn partner situeert de aanrijding drie à vier dagen na de steekpartij. Verzoeker laat deze tegenstrijdigheden ongemoeid. Voorts betoogt verzoeker dat hij in 2006 op de markt Madisheva werd neergestoken, hierdoor 24 uur bewusteloos was en door een ziekenwagen werd opgehaald. Zijn partner verklaart dat verzoeker na de steekpartij een half uur bewusteloos was en dat zij naar huis zijn gereden met de bus. Verder stelt verzoeker dat hij na de steekpartij 15 dagen in het ziekenhuis verbleef en dat zijn partner hem daar meermaals kwam bezoeken. Zijn partner verklaart echter dat hij niet naar het ziekenhuis gebracht werd maar slechts een uurtje verzorgd werd bij de dokter. Wanneer zij gewezen werd op de tegenstrijdigheden, antwoordde zij slechts dat zij het vergeten was. De bewering dat de partner van verzoeker hoogstwaarschijnlijk het verloop van de aanrijding en niet van de steekpartij beschreef, is *post factum* en aldus niet bij machte de tegenstrijdigheden te weerleggen. De opmerkingen dat één en ander onvoldoende zou zijn nagegaan door het CGVS, dat verzoeker zelf niet op de tegenstrijdige tijdsbepalingen werd gewezen en dat ook zijn kleinzoon niet gevraagd werd naar de tijdsbepaling van de gebeurtenissen, kunnen niet gehandhaafd blijven daar het niet de taak van het CGVS is om de lacunes in de bewijsvoering van de asielzoeker op te vullen. Bovendien zou een eventueel antwoord van verzoekers kleinzoon aangaande de tijdsbepaling de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen en deze van zijn partner niet kunnen rechtzetten. De opmerkingen dat de partner van verzoeker niet aanwezig was op het moment van de aanrijding en dat de feiten van vijf jaar geleden dateren, kunnen de tegenstrijdigheden evenmin rechtvaardigen. Zij hebben immers betrekking op kernaspecten van verzoekers asielrelaas waarvan redelijkerwijs verwacht kan worden dat zij op een correcte manier worden weergegeven. De vastgestelde tegenstrijdigheden, die overigens, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, niet enkel betrekking hebben op tijdsbepalingen, worden aldus niet weerlegd. Het CGVS oordeelde terecht dat voormelde tegenstrijdigheden, die de kern raken van verzoekers asielrelaas, afbreuk doen aan zijn geloofwaardigheid.

2.2.1.2. Daarnaast stelt de bestreden beslissing dat verzoeker aanspraak kan maken op nationale bescherming. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen stelde terecht vast dat verzoeker geen enkele poging heeft ondernomen om bescherming te krijgen van de aanwezige autoriteiten en hiervoor evenmin een afdoende verklaring geeft, hetgeen verzoeker overigens niet weerlegt. Het rapport van Amnesty International omtrent gedwongen terugkeer van Roma naar Kosovo en het artikel van Human Rights Watch, die beiden bij het verzoekschrift gevoegd werden, zijn geenszins bij machte de uitgebreide en gedetailleerde informatie die zich in het administratief dossier bevindt en die samengesteld werd uit een veelheid aan objectieve bronnen te ontkrachten (stuk 23, landeninformatie). Verzoeker toont immers niet *in concreto* aan dat deze rapporten op zijn situatie van toepassing zouden zijn en maakt aldus niet aannemelijk dat hij geen beroep zou kunnen doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Evenmin toont hij aan dat de informatie waarop het CGVS zich

gebaseerd heeft onvolledig of onjuist zou zijn. Uit de door het CGVS gevoegde informatie blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten geboden wordt aan minderheden als toereikend kan worden beschouwd, zoals uitgebreid in de bestreden beslissing toegelicht en aldus hier gehandhaafd.

2.2.1.3. Verzoeker voegt het arrest waarbij G.R., één van zijn dochters, als vluchteling erkend werd. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het CGVS elke asielaanvraag in beginsel afzonderlijk onderzoekt. Bovendien toont verzoeker niet in het minst aan hoe de erkenning als vluchteling van zijn dochter tot een andere beslissing zou kunnen leiden.

2.2.2. Verzoeker steunt zijn vraag tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus volledig op zijn asielrelaas en brengt geen concrete elementen aan ter staving. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas, de mogelijkheid tot nationale bescherming en de overige elementen in het dossier, toont hij niet aan dat er in zijn hoofdte zwaarwegende gronden voorhanden zouden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De middelen zijn ongegrond.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER